

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинцева

при участието на секретаря Красимира Г. Г.
в присъствието на прокурора Люб. Ц. Р.
като разглежда докладваното от Камен Иванов Въззивно частно наказателно дело № 20221000600061 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.318 вр.чл.306 ал.3 вр.ал.2 вр.ал.1 т.1 НПК,като е образувано по реда на глава Двадесет и първа вр.чл.306 ал.3 вр.ал.1 НПК по жалба,изх. №858/29.12.2021 година на МП,ГД“ИН“,Затвор гр.Бобов дол,вх.№173/05.01.2022 година на АС гр.София,подадена от осъдения Р. Г. Й.,с установена самоличност,ЕГН *****,понастоящем в Затвор гр.Бобов дол,против Определение №172/16.12.2021 година,постановено по н.ч.д.№119/2021 година по описа на Окръжен съд гр.Видин.

С атакуваното определение,на основание чл.306 ал.1,т.1 НПК вр.чл.23 НК и чл.25 НК,съдът е „группирал“ наказания,наложени на осъдения Р. Г. Й.,роден на ***** година в гр.***,българин,български гражданин,осъждан,ЕГН*****,наложени на осъденото лице по нохд №4741/2011 година на Софийски районен съд и по нохд №1765/2012 година на Районен съд гр.Перник,като е определил на осъдения Р. Г. Й.,ЕГН ***** едно общо наказание,най-тежкото от наложените наказания по посочените съдебни актове-„лишаване от свобода“ за срок от 3 /ТРИ/ години.

Определил е първоначален „строг“ режим на изпълнение на наказанието,на основание чл.57 ал.1,т.2,б. „б“ ЗИНЗС.

С атакувания съдебен акт съдът е присъединил изцяло към това определено общо наказание /по нохд № 4741/2011 година на Софийски районен съд и по нохд №1765/2012 година на Районен съд гр. Перник от 3 /три/ години „лишаване от свобода“/ неизтърпяната

част от наказанието, наложено на Р. Г. Й.,ЕГН ***** с присъда №31/06.07.2015 година ,постановена по нохд №339/2014 година по описа на Окръжен съд гр.Видин,а именно „лишаване от свобода“ за срок от 20 /двадесет/ години,при първоначален „СТРОГ“ режим,съобразно чл.27 ал.2 вр.ал.1 НК.

На основание чл.25 ал.2 от НК съдът е приспаднал изтърпяната част от наказанието „лишаване от свобода“ цитираните присъди.

В подадената жалба осъденият Р. Г. Й. твърди,че е постановен незаконосъобразен съдебен акт и е нарушено правото му на защита,доколкото упълномощеният му защитник адв.С.Г. не се е явила пред първия съд,а въпреки настояването на осъденото лице,съдът е дал ход на делото и е решил наказателния спор.

На тази основа се прави искане за отмяна на постановения съдебен акт.

Защитата на осъдения Й.,адв.С.Г. поддържа заявената теза на осъдения,като намира,че,....по делото са налице основания наложеното наказание по нохд №4741 /2011 година на СРС и наложеното наказание по нохд №339/2015 година на ОС гр.Видин да бъдат групирани,като се определи едно общо най-тежко наказание от 20 години“.

Пред въззивния съд оплакванията,релевирани в частната жалба се поддържат от осъденото лице,като се поддържа и изразеното становище на защитата му.

Осъденият Р.Й. поддържа исканията си и по реда на чл.333 ал.2 НПК.

Представителят на САП оспорва основателността на подадената частна жалба и твърди,че не са нарушени правата на осъденото лице.Намира,че атакувания съдебен акт е законосъобразен и иска потвърждаването му.

Съдът,като прецени оплакванията и съображенията,изложени в частната жалба на осъдения Й. и становището на страните пред въззивния съд,като провери атакувания пред него съдебен акт намира,че жалбата е допустима,но преценена по същество-неоснователна.

Съображенията на съда са следни:

Процесуалното развитие на делото сочи,че е образувано по реда на чл.306 ал.1,т.1 НПК,по предложение на прокурор при Окръжна прокуратура Р. Г.Видин за определяне общо наказание измежду наказанията,наложени на Р.Й. по нохд №4741/2011 година на Софийски районен съд и по нохд №1765/2012 година на Районен съд гр.Перник.

С определение от 24.07.2020 година,постановено по н.ч.д.№82/2020 година по описа на ОС гр.Видин,състав на съда,произнасяйки се по реда на чл.25 и чл.27 НК,е определил на осъдения Р.Г. Й.,ЕГН ***** едно общо наказание,най-тежкото от наложените наказания по посочените съдебни актове-„лишаване от свобода“ за срок от 3 /ТРИ/ години,като е постановил да се изтърпява при първоначален „строг“ режим“.След това е присъединил изцяло към наказанието „лишаване от свобода“,наложено на Й. по нохд№339/2014 година неизтърпяната част на общото наказание,определено по нохд №4741/2011 година на Софийски районен съд и по нохд №1765/2012 година на Районен съд гр.Перник,на основание чл.27 ал.2 НК.

С писмо изх.№116/2014/28.10.2020 година на МП,ГД“ИН“,затвор гр.Бобов дол Окръжен съд гр.Видин е уведомен за неточности и неправилност при стореното произнасяне от съда.

С разпореждане №110/09.11.2020 година,постановено по н.ч.д.№82/2020 година по описа на ОС гр.Видин,съдия-докладчик е разпоредил сезиране на Гл.прокурор,с оглед компетентност по гл.33НПК.

По искане на Главния прокурор чрез ОС гр.Видин до ВКС на РБ е образувано н.д. №115/2021 година по описа на ВКС,като с Решение №87/11.05.2021 година касационната инстанция е отменила определение от 24.07.2020 година,постановено по н.ч.д.№82/2020 година по описа на ОС гр.Видин и е възобновила производството по делото,което е върнато на ОС гр.Видин за ново разглеждане от друг състав на съда.Изложени са подробни съображения и са дадени задължителни указания.

С протоколно определение №172/16.12.2021 година,постановено в открито съдебно заседание по н.ч.д.№119/2021 година по описа на ОС гр.Видин,състав на съда,на основание чл.23 НК и 25 НК е определил по наказанията,наложени по нохд № 4741/2011 година на Софийски районен съд и по нохд № 1765/2012 година на Районен съд гр.Перник на осъдения Р. Г. Й.,ЕГН ***** едно общо наказание,най-тежко от наложените му наказания-„лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години.

Определил е при първоначален „СТРОГ“ режим,на основание чл.57 ал.1, т.2, б. „б“ ЗИНЗС.

Присъединил е изцяло,на основание чл.27 ал.2 вр. ал.1 НК, към определеното общо наказание /по нохд№ 4741/2011 година на Софийски районен съд и нохд №1765/2012 година на Районен съд гр. Перник/ неизтърпяната част от наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20/двадесет/ години ,наложено на Р.Й. с присъда №31/06.07.2015 година,постановена по нохд №339/2014 година по описа на Окръжен съд гр.Видин.

Определен е първоначален „СТРОГ“ режим на изпълнение на наказанието.

Съдът е приложил нормата на чл.25 ал.2 НК,като е приспаднал съответната изтърпяна част от наказанието „лишаване от свобода“.

На първо място въззивният съд дължи отговор на сторени от осъдения Р.Й. оплаквания за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила,довело до нарушаване правата на осъдения в производството пред първи.Конкретните оплаквания са свързани с липса на осигурена му адекватна адвокатска защита,доколкото упълномощеният му защитник адв.С.Г. не се е явила в с.з. на 16.12.2021 година при разглеждане на делото пред първия съд,но въпреки това съдът е разгледал и решил наказателния спор по същество.

Доводите на жалбоподателя Р.Й. в тази насока са неоснователни.

Видно е,че в производството по нчд №82/2020 година по описа на Окръжен съд гр.Видин осъдения Й. е надлежно защитаван от упълномощен адвокат /пълномощно,л.29 от делото/ и правата му са били охранени в пълна степен.

На сетне, в производството пред ВКС на РБ, на осъдения Р.Й. е осигурена надлежно адвокатска помощ, вж. приложени писмени документи на л.л. 15-17, л. 22 от делото. Съдът се е съобразил с изрично искане на Й. да упълномощи адвокат в производството пред ВКС. Разглеждането на делото е било отложено, въпреки явяване на служебен защитник и е била осигурена възможност за Р.Й. да организира защитата си. На адв. С.Г. от САК, л. 37 от делото, е осигурена възможност да се запознае с материалите по дело № 115/2021 година на ВКС, включително с приложените към него материали по нчд № 82/2020 година на ОС Видин. ВКС на РБ е осигурил възможност лично осъдения Й. да се запознае с материалите по делото, вж. л.л. 28 и 29 от делото. Производството пред ВКС е протекло и приключило с участие на назначен служебен защитник на осъдения, след като по делото не е участвал договорен такъв.

При новото разглеждане на делото пред ОС Видин, след произнасяне с решение от страна на ВКС на РБ, осъденият е упълномощил за защитник адв. С.Г. от САК, л. 19 от делото.

Последвало е многократно отлагане разглеждането на делото, единствено поради неявяването на защитника на осъдения Й. В съдебно заседание, проведено на 25.11.2021 година е постановено назначаване на служебен защитник, като е призована и адв. С.Г..

При проведеното седмо по ред съдебно заседание съдът е оставил без уважение искането за отвод на съдебния състав, намерил е, че с поведението си адв. С.Г. „шिकанира“ процеса /вж. в тази насока и съображението на ВКС да не освобождава от разглеждане на делото определения служебен защитник, въпреки отлагане на съдебното заседание пред него/, назначил е адв. Р.А. от АК Видин за служебен защитник на осъдения Й., разгледал и решил е делото по същество.

На основа на гореизложеното въззивният съд не приема за основателно основното възражение на осъдения Р.Й. за допуснато съществено процесуално нарушение от първия съд, довело до нарушаване правата му в процеса и изразило се в разглеждане на делото в отсъствие на договорния му защитник. Подробното описание на процесуалното развитие на делото пред състава на ОС гр. Видин и поведението на упълномощения защитник не дават основание да се сподели като основателно твърдението, че незаконосъобразно осъдения Й. е лишен от адекватна защита в производството пред първоинстанционния съд. Безспорно делото е разгледано в отсъствие на договорния защитник, но при стриктно спазване на правата на осъдения и закона, съблюдавайки нормата на чл. 22 ал. 3 НПК и чл. 94 ал. 1 т. 6 НПК. Първият съд се е произнесъл по възраженията на осъдения и по изразеното становище на адв. Р.А. от АК-Видин с мотивирано определение, вж. л. 112 от делото. Доводите на първия съд се споделят изцяло от настоящия съд.

На следващо място следва да се посочи, че правата на осъдения Й. и защитата му са охранени в пълна степен и пред настоящия съд. По повод сторено искане за запознаване с материалите по делото, съдът е дал достатъчно време, за да се запознаят осъдения Й. и защитникът му адв. С.Г. с материалите по делото. Впрочем, единственото, с което е следвало да се запознаят тези страни е постановения съдебен акт от ОС гр. Видин.

Поради това обобщително въззивният съд намира при проверката си, че в съдебното производство пред първоинстанционния съд не са допуснати процесуални нарушения, още по-малко такива, които да се определят като съществени, водещи до нарушаване правото на защита на осъденото лице.

На основа на описаното по-горе процесуално развитие на делото и дадените задължителни указания по прилагането на Закона от ВКС на РБ в Решение №87/11.05.2021 година, постановено по н.д. №115/2021 година по описа на съда, настоящият съд приема, че Закона е приложен правилно от първия съд.

За да постанови атакувания съдебен акт първият съд е събрал доказателствен обем, който установява следните релевантни факти за законосъобразното решаване на правния спор:

Р. Г. Й. е роден на ***** година в гр.***, българин, български гражданин, осъждан, ЕГН***** , с установена по делото самоличност, ЕГН ***** е осъждан многократно, видно от приложено по делото свидетелство за съдимост.

С присъда, постановена по нохд №4741/2011 година по описа на РС гр.София, в сила от 30.01.2013 година, Р. Г. Й. е признат за виновен в това, че на 13.12.2010 година е извършил престъпление по чл.196 ал.1, т.1 вр. чл.194 ал.1 вр. чл. 20 ал.2 вр.ал.1 вр. чл.18 ал.1 вр.чл. 29 ал.1, б. „а“ и „б“ НК и при условията на чл.54 НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4/четири/ месеца.

Наказанието е изтърпяно на 19.04.2013 година.

С присъда, постановена по нохд №1765/2012 година по описа на РС гр.Перник, в сила от 21.06.2013 година, Р.Й. е признат за виновен в това, че на 27.07.2012 година е извършил престъпление по чл.196 ал.1, т.2, вр.чл.195 ал.1, т. 4, пр.2 и т.5 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.29 ал.1, б. „а“ и „б“ НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3/три/ години.

Наказанието е изтърпяно за времето от 14.09.2014 година до 01.05.2017 година.

С присъда, постановена по нохд №339/2014 година по описа на Окръжен съд гр.Видин, влязла в законна сила на 17.11.2016 година, Р. Г. Й. е признат за виновен в извършване, на 15.01.2014 година, на престъпление по чл.199 ал.2, т.1, пр.2 вр. ал.1, т.4 вр.чл.198 ал.1 вр.чл.29 ал.1, б. „а“ и „б“ НК и при условията на чл.54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20 /двадесет/ години. Изтърпяването на наказанието е започнало на 01.05.2017 година.

В производство по чл.306 ал.1, т.1 НПК, след процесуално развитие на делото, описано подробно по-горе, с определение №172/16.12.2021 година, постановено в открито съдебно заседание по н.ч.д. №119/2021 година по описа на ОС гр.Видин, състав на съда, на основание чл.23 НК и 25 НК е определил по наказанията, наложени по нохд № 4741/2011 година на Софийски районен съд и по нохд №1765/2012 година на Районен съд гр.Перник на осъдения Р.Й., ЕГН ***** едно общо наказание, най-тежко от наложените му наказания- „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години. Произнесъл се е по режима на изпълнение на наказанието.

На основание чл.27 ал.2 вр. ал.1 НК,към определеното общо наказание /по нхд№ 4741/2011 година на Софийски районен съд и нхд №1765/2012 година на Районен съд гр. Перник/,съдът е присъединил изцяло неизтърпяната част от наказанието,„лишаване от свобода“ за срок от 20 /двадесет/ години ,наложено на Р.Й. с присъда №31/06.07.2015 година,постановена по нхд №339/2014 година по описа на Окръжен съд гр.Видин.Определен е първоначален „строг“ режим на изпълнение на наказанието,като на основание чл.25 ал.2 НК съдът е приспаднал съответната изтърпяна част от наказанието „лишаване от свобода“.

Въззивната проверка установява,че съставът на ОС гр.Видин правилно е съобразил наличните предпоставки за приложение на чл.25 НК,касателно момента на извършените престъпни деяния ,постановените съдебни актове и влезлите в сила присъди с наложени наказания по нхд №4741/2011 година на Софийски районен съд и по нхд №1765/2012 година на Районен съд гр. Перник.Правилно е приел,че следва да се определи едно общо,най-тежко наказание и е определил такова-3 години „лишаване от свобода“.Не е прилагал нормата на чл.24 НК.

На сетне законосъобразно е съобразено прилагане разпоредбата на чл.27 НК.

В решението на ВКС по н.д. №115/2021 година ясно е посочено,че „.....когато едно лице извърши престъпление,след като е осъдено с влязла в сила присъда на „лишаване от свобода“,но преди да е изтърпяло това наказание,съдът да присъедини към неизтърпяната част от него изцяло или отчасти наказанието по втората присъда,ако то също е „лишаване от свобода“ и е постановено ефективното му изтърпяване.Неизтърпяно е както това наказание,чието изтърпяване е започнало, но не е приключило,така и това, чието изтърпяване все още не е започнало....“

Първият съд се е съобразил с тезата на ВКС,както и с разписаното в Р№398 по н.д. 438/1988 г., I н. о.Съобразил е и моментът,към който следва да прецени тези обстоятелства /датата,на която е извършено престъплението по второто осъждане,а не датата,на която е постановена присъдата за него.Безспорно въззивният съд намира,че при постановяване на проверявания съдебен акт съставът на Окръжен съд Видин се е съобразил с разписаното в ППВС № 1/08.10.1978 година,т.3-та, акцентирано и в решението на ВКС на РБ /когато се прилага чл.27 НК наказанието „лишаване от свобода“ по втората присъда следва да се присъедини изцяло или отчасти към неизтърпяното наказание по предишната присъда/.

След прилагане нормата на чл.25 и определяне на общо наказание наложените такива по нхд № 4741/2011 година на Софийски районен съд и нхд №1765/2012 година на Районен съд гр.Перник ,следва да се приеме,че за Й. е налице едно осъждане,с едно определено наказание от 3 години „лишаване от свобода“,което е изтърпяно изцяло към 01.05.2017 година.

В мотивите си,л.116,4-ти абзац,проверяваният съд е посочил изрично,че Й. е извършил деянието по чл.199 ал.2, т.1, пр.2 вр. ал.1,т.4 вр.чл.198 ал.1 вр.чл.29 ал.1,б. „а“ и „б“ НК,за което с присъда,постановена по нхд№339/2014 година по описа на Окръжен съд

гр.Видин,влязла в законна сила на 17.11.2016 година,Р. Г. Й. е признат за виновен и осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 20 /двадесет/ години,на 15.01.2014 година.Акцентирано в мотивите е,че това деяние е извършено,след като Й. е осъден по нохд №1765/2012 година от Р. Г. Перник,но преди да е изтърпял определеното му наказание от Районния съд.Приел е,че постановените присъди от Р. Г.Перник и Р. Г.София,включително след прилагане нормата на чл.25 НК,са „първи по време“,т.е,към това определено общо наказание от 3 години „лишаване от свобода“,изтърпяно по посочения по-горе начин,следва на основание чл.27 ал.2 НК,да се присъедини изцяло неизтърпяната част от наказанието „лишаване от свобода“,наложено на Й. по нохд №339/2014 година на ОС гр.Видин.Самото изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ ,наложено на Й. с присъда №31/06.07.2015 година,постановена по нохд №339/2014 година по описа на Окръжен съд гр.Видин,е започнало на 01.05.2017 година.Въззивната проверка установява ,че Окръжен съд гр.Видин не е допуснал нарушение на чл.25 ал.2 НК при определяне на обща санкция измежду наказанията,наложени с присъди от Р. Г.София и РС гр.Перник, като по същество е приспаднал изтърпяното наказание,съобразявайки се с приложена по делото справка от ГД „Изпълнение на наказанията“,удостоверяваща,че тези наказания са изтърпени изцяло от осъдения Й.,поради което следва да бъдат приспаднати от размера на общото наказание.

Всички факти и обстоятелства правилно са били оценени от първия съд и са изложени убедителни и ясни мотиви в тази насока.

Не може да се сподели като основателно твърдението на защитата на осъдения Й.,че са налице основания наложеното наказание по нохд №4741/2011 година на Р. Г.София и наложеното наказание по нохд №339/2015 година на ОС гр.Видин да бъдат групирани,като се определи едно общо най-тежко наказание от 20 години.видно е,че това твърдение не държи сметка на безспорно установените факти по делото,свързано с момент на осъществяване на престъпно деяние,налагане на наказание с влязъл в сила съдебен акт и наличие на нормите на чл.25 НК.това твърдение и свързаното с него искане не държи сметка на разписаното в чл.27 ал.2 НК.

На тази основа въззивният съд намира,че първоинстанционният съд правилно е определил кои наказания помежду им се намират в условия,позволяващи приложение на нормата на чл.25 НК и кой съдебен акт попада в приложното поле на чл.27 ал.2 НПК.

Не са налице основания,които да обуславят изменение или отмяна на атакувания съдебен акт.

Водим от горното,съдът

РЕШИ:

Потвърждава като законосъобразно Определение №172/16.12.2021 година,постановено по н.ч.д.№119/2021 година по описа на Окръжен съд гр.Видин.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____